

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 5Urtos/1/2016                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 3012000003                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 25.02.2016                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Peter Szabo              |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2016:3012000003.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Szaba a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Hatalu na neverejnom zasadnutí 25. februára 2016 v Bratislave v trestnej veci odsúdenej M. F. pre zločin ťažkej lúpeže podľa § 142 ods. 1, § 143 veta prvá, 2. prípad a 3. veta, 2. prípad rakúskeho Trestného zákonníka o sťažnosti krajskej prokurátorky proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 21. januára 2016 sp. zn. 3 Ntc 1/2012 takto

### rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť prokurátora sa z a m i e t a.

### Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Krajský súd v Trenčíne rozhodol podľa § 61 ods. 1 a § 62 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31.12.2005 (ďalej len Tr. zák.), že odsúdená M. F. sa prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý jej bol uložený rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo 17. júla 2012 sp. zn. 3 Ntc 1/2012, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo 7. augusta 2013 sp. zn. 3 Ntc 1/2012 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 5. novembra 2013 sp. zn. 2 Urto 6/2013. Zároveň podľa § 63 ods. 1 Tr. zák. určil odsúdenej skúšobnú dobu v trvaní 6 (šesť) rokov.

Proti tomuto uzneseniu podala v zákonom stanovenej lehote sťažnosť krajská prokurátorka. V dôvodoch svojej sťažnosti (č.l. 373-375) uviedla, že s rozhodnutím krajského súdu nemôže súhlasiť. Poukázala, že odsúdená bola na Slovensko dodaná z Rakúskej republiky dňa 27.02.2014 do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Do ústavu so stredným stupňom stráženia bola priradená na základe uznesenia Krajského súdu v Trenčíne z 11.08.2015, kde je zatiaľ po dobu pol roka. Poukázala na spôsob spáchania trestného činu za ktorý bola odsúdená na trest odňatia slobody vo výmere 15 rokov a na zavrhnuteľný motív spáchania tohto trestného činu. Pripomenula, že len pred necelým rokom krajský súd uznesením zamietol žiadosť odsúdenej o podmienené prepustenie. Za takú krátku dobu nemohlo dôjsť k takej náprave odsúdenej, ktoré by odôvodňovalo rozhodnúť o jej podmienenom prepustení. Tieto skutočnosti, ako aj hodnotenia z ústavu, by mohli byť podkladom na rozhodnutie o priradení do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a až následne po určitej dobe výkonu trestu a splnenia ďalších zákonných podmienok by sa mohlo rozhodovať o jej podmienenom prepustení z výkonu trestu. Rozhodnutie súdu preto považuje za predčasné, navrhla napadnuté uznesenie zrušiť a uložiť krajskému

súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

K dôvodom sťažnosti prokurátorky sa vyjadrili zástupca občianskeho združenia, ktoré podávalo návrh na podmienené prepustenie, ako aj samotná odsúdená M. F.. Rozhodnutie krajského súdu považujú za správne, a preto navrhli sťažnosť prokurátorky zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky postupom podľa § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľka podala sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a zistil, že sťažnosť prokurátorky nie je dôvodná.

Najvyšší súd Slovenskej republiky riadiac sa vyššie citovaným ustanovením preskúmaním predloženého spisového materiálu zistil, že odsúdená M. F. t.č. vykonáva v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Nitra - Chrenová trest odňatia slobody vo výmere 15 rokov na základe rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo 15. júla 2012 sp. zn. 3 Ntc 1/2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo 7. augusta 2013 sp. zn. 3 Ntc 1/2012 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 5. novembra 2013 sp. zn. 2 Urto 6/2013, ktorým bol uznaný rozsudok Krajského súdu Viedeň z 13. mája 2005 sp. zn. 441 Hv 1/05i-346 v spojení s rozsudkom Vyššieho Krajského súdu Viedeň z 11. novembra 2005 sp. zn. 21 Bs 310/05z, ktorým bola M. F. uznaná vinnou zo zločinu ťažkej lúpeže podľa § 142 odsek 1, § 143 prvá veta, 2. prípad a 3. veta, 2. prípad rakúskeho Trestného zákonníka.

Odsúdenú prevzali naše justičné orgány 27. februára 2014 (č.l. 154), ktorým dňom aj začala uložený trest vykonávať na území Slovenskej republiky. Uznesením Krajského súdu v Trenčíne z 25. júna 2014 sp. zn. 3 Ntc 1/2012 bola podľa § 18 ods. 2 zák. č. 549/2011 Z. z. započítaná do výkonu trestu odňatia slobody i doba väzby a výkonu trestu v Rakúskej republike.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. po výkone polovice uloženého alebo podľa rozhodnutia prezidenta republiky zmierneného trestu odňatia slobody môže súd odsúdeného podmienne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Pri rozhodovaní o podmienenom prepustení prihliadne súd na to, do ktorej nápravno-výchovnej skupiny je odsúdený zaradený.

V zmysle § 62 ods. 1 Tr. zák. môže byť osoba odsúdená za trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 2 a 3 Tr. zák. podmienne prepustená až po výkone dvoch tretín uloženého trestu odňatia slobody.

Účelom inštitútu podmieneného prepustenia je umožniť odsúdeným, ktorí spĺňajú zákonom stanovené podmienky, aby preukázali, že ďalší výkon uloženého trestu v nápravno-výchovnom ústave už nie je potrebný a taktiež motivovať odsúdených možnosťou skoršieho prepustenia z výkonu trestu k takému správaniu, ktoré by ich malo viesť k lepšej resocializácii a náprave spoločenských vzťahov, narušených ich trestnou činnosťou. Podstatou tohto inštitútu je aj skutočnosť, že sa neuplatňuje plošne, ale iba vo vhodných prípadoch, teda iba u niektorých odsúdených.

V konkrétnom prípade aj podľa názoru najvyššieho súdu odsúdená M. F. splnila formálne i materiálne podmienky, ktoré vyžaduje inštitút podmieneného prepustenia. V tomto smere krajský súd svoje rozhodnutie založil na všestrannom zhodnotení osobnosti odsúdenej, dostatočne zhodnotil jej doterajšie správanie sa počas výkonu trestu, prihliadal na jej osobné pomery, na spáchané trestné činy i na účel trestu. Splnenie zákonných podmienok krajský súd vo svojom rozhodnutí riadne a presvedčivo odôvodnil. Najvyšší súd si tieto dôvody pre ich správnosť a výstižnosť v celom rozsahu osvojil a v ďalšom na tieto dôvody odkazuje. K sťažnostným námietkam považuje za potrebné pripomenúť, že odsúdená sa nachádza vo výkone trestu (so započítaním väzby) od 10. augusta 2004. K dnešnému dňu z uloženého trestu vykonala viac ako 11 a pol roka. Z jej správania počas výkonu trestu nielen na území Slovenskej republiky ale aj po dobu jeho výkonu v Rakúsku možno vyvodiť záver, že preukázala skutočnú snahu po náprave. Všetky hodnotenia na odsúdenú sú pozitívne. Nemožno súhlasiť s názorom sťažovateľky, že od ostatného rozhodovania o podmienenom prepustení nedošlo v jej prípade ku žiadnej zmene. Práve naopak odsúdená bola rozhodnutím súdu na návrh riaditeľky ústavu na výkon trestu

preradená do ústavu s miernejším stupňom stráženia, na ktorú skutočnosť bolo potrebné prihliadať.

Vzhľadom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky nevidel zákonný dôvod na prípadnú zmenu napadnutého uznesenia, a preto sťažnosť prokurátorky podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.